

[Nielsen-Man.]

hvad man altsaa ikke kunde forbyde, skønt de ingenting skulde betale, og det finder jeg aabenbart urimeligt.

I det andet Tilfælde drejede det sig om et Vandløb, der begyndte i et lavtliggende Areal, som havde lidt af Oversvømmelser saa godt som hver Vinter. Man fik reguleret Vandløbet, og Forholdene blev bedre, men efter at dette Reguleringsarbejde var gennemført, fandt Lodsejerne til de meget store Arealer, der laa bagved — væsentligt Mosedrag —, og som ikke før har været afvandet, at Tiden nu var inde til at faa Vand afledet fra disse. Man fik nedsat Vandløbsretter og gennemført Regulering af de dér liggende mindre Vandløb, som var private. Resultatet blev, at Vandet, som nu blev afledet hurtigere, strømmede ned over de lavereliggende Arealer, som først havde bekostet Reguleringen, men hvis Jorder nu igen blev oversvømmet. Man kunde ikke væge sig herimod, og nu har man altsaa igen de aarlige Oversvømmelser hver Vinter og skal betale de samme Udgifter ved Vandløbets Vedligeholdelse. Det er urimelige Forhold, som man skal søge at komme bort fra. Vandløbsretterne har i saadanne Tilfælde svaret — og har maattet svare —, at ingen kan formenes Adgang til at afvande sin Jord til et offentlig Vandløb, naar han kan skaffe sig Afløb dertil. Dette er utvivlsomt ogsaa rigtigt, da det bør være saaledes, at offentlige Vandløb ikke er monopoliserede; men til Gengæld maa alle betale efter den paaviselige Interesse, de har i disse Vandløbs Vedligeholdelse og Hovedreparation.

Selv om jeg stort set er enig i det af den højtærede Landbrugsminister fremsatte Lovforslag, er der dog en Række Punkter, hvor jeg er meget betænkelig ved den Udformning, Lovforslaget har. Jeg skal ikke her komme ind paa disse Betæneligheder, da jeg er af den Opfattelse, at Lovforslagets Enkeltheder bedst egner sig til Behandling i et Udvalg, i hvilket man forhaabentlig kan faa en frugtbar Drøftelse med den højtærede Minister, og hvor de i Loven interesserede kan møde og gøre Forestillinger for eller imod. Til en saadan Udvalgsbehandling kan jeg tilsige mit Partis ubetingede og velvillige Medarbejde.

Om det andet Lovforslag, som her er til Behandling, Forslag til Lov om Landvæsenretter, gælder det samme, at vi fra mit Partis Side vil gaa ind i et Udvalgsarbejde og søge at opnaa det bedst mulige Resultat. Jeg vil i og for sig med Beklagelse se Vandsynsmændene forsvinde. Disse Vand-

synsmænd har i mange Tilfælde løst deres Opgave forbløffende godt, men jeg erkender, at der kan være noget om, at de lokale Forhold kan binde mere end ønskeligt er, og Overgangen til det nye Organ, Landvæsen snævnene, er jo heller ikke saa brat, idet hver Kommune skal udnævne to Nævnsmedlemmer, der skal deltage i Sagernes Behandling, hvis de interesserede Parter ønsker det. Derigennem vil man nok kunne bevare en Del af den lokale Viden om Forholdene, hvad der har overordentlig stor Betydning ved disse Sagers Afgørelse.

I Ordningen er der meget, der minder om Voldgiftsretterne i Tvistigheder om Handel med Husdyr, hvor man ogsaa har givet Voldgiftsretterne større Omraade for at faa større Ensartethed ved Sagernes Behandling, og ingen kan have noget imod, at saadan større Ensartethed tilstræbes, selv om jeg, som jeg før nævnte, personlig lægger nogen Vægt paa det lokale Islæt. Om Landvæsen snævnenes Sammensætning og Kompetence ligesom om Landvæsenkommissionerne og Overlandvæsenkommissionerne vil en Udvalgsbehandling ligeledes være mere formaalstjenlig, end det vil være allerede nu ved første Behandling at gaa i Enkeltheder.

Lovforslaget knytter sig til det foregaaende Lovforslag paa samme Maade, som man kan sige, at Loven om Rettens Pleje naturligt hører sammen med de gældende Straffelove. Det er Formen for den Procedure, som skal føres, der her er Tale om; man afstikker Grænserne for Nævns og Kommissioners Magtomraade, og det er kun rimeligt. En vis Magtbeføjelse maa disse have, hvis de skal kunne løse deres Opgave, men Rigsdagen maa ogsaa se det som sin Opgave at sørge for, at enhver interesseret, hver Mand, selv den mindste, ikke bliver retsløs, men faar Mulighed for ved disse saglige Vandløbsretter at naa den relativt højeste Retfærdighed.

Jeg anbefaler ogsaa dette Lovforslag til en velvillig, men grundig Behandling i et Udvalg.

Korsgaard: Det er vel forstaaeligt, at vi Landmænd i særlig Grad hæfter os ved det første Afsnit, de første Paragraffer i Vandløbsloven, hvor der tales om Vands og Vandløbs almindelige Benyttelse. Det er en kendt Sag, at disse Spørgsmaal har skabt mange Stridigheder ude omkring, og at mange Uvenskaber er afstedkommet i Anledning af Vands Afledning og Vandløbs Tilstand.

Det ærede Medlem Hr. Nielsen-Man